

nega ali neformalnega, praksa dialoškega izobraževanja. (Ash in Wells, 2007: 36.)

Pojem raziskovanja (ang. *inquiry*) jemljeta avtorja od konstruktivizma (Piaget, 1952). Učenec je dejaven in konstruira znanje iz tega, kar ve. Konstruira ga skozi materialne in simbolne interakcije. Učenec ni pasiven prejemnik znanja, ampak ga sam gradi (Ash in Wells, 2007: 35–36). Raziskovanje je dejaven proces, ki je problemsko usmerjen in vodi h graditvi znanja. Zahteva dejavno udeležnost učencev, ki poteka z uporabo orodja. Učenje ne poteka izolirano od okolja in ga tako izoliranega ne moremo uspešno razumeti. Če hočemo učenje razumeti, se moramo osredotočiti na več posameznikov, ki so v medsebojni interakciji in ki so umeščeni v bogato kulturno okolje. Vigotski (1987) je dokazoval, da do učenja prihaja v združenih, skupnih dejavnostih in da se učenje prilagaja tem dejavnostim. Da bi rešili tekoče ali sodobne probleme, udeleženci v procesu učenja uporabljajo orodja, v katerih so utelešena odkritja in dosežki njihovega kulturnega okolja. Sodelovalna in ciljno usmerjena dejavnost preobrazi okolje, v katerem poteka, oz. svojo tekočo situacijo in celo orodje, saj omogoči njegovo nadaljnjo uporabo na nove načine. Poleg tega, in to je še bolj pomembno, združena dejavnost povzroči preobrazbo znanja, spretnosti in tudi identitet udeležencev (Penuel in Wertsch, 1995).

Danes se izraza ‚sociokulturne‘ in ‚socialno konstruktivistične‘ pogosto uporabljata za vigotskijanske teorije, ki so postale glavni vpliv na naše razumevanje in oblikovanje kompleksnega učenja in učnih okolij (Brown in Campione, 1996). Zelo pogosto je oblikovanje kolaborativnih skupnosti graditve znanja v učilnicah, veliko manj pa je bilo do sedaj tega oblikovanja zunaj učilnic. Tako so nam šele v zadnjem času na razpolago muzejski primeri sociokulturnega učenja (Leinhardt, Crowley in Knutson, 2002; Paris, 2002). Nekatera raziskovanja prav posebej raziskujejo dialoško raziskovanje v neformalnih okoljih (Ash, 2003).

Ash in Wells (2007) raziskujeta podobnosti in razlike med dialoškim raziskovanjem v formalnih in neformalnih okoljih, pri tem pa uporabljata dognanja Deweya, Piageta in Vigotskega. Na tak način želita priti do bolj splošne teorije učenja, ki bi jo lahko uporabljali za vse kontekste učenja. (ibid.: 36.)

Velik pomen pripisujeta (v okviru tako formalnega kot neformalnega izobraževanja) dialoškemu raziskovanju. Podala sta razlago Vigotskijeve teorije učenja in razvoja in z njo povezane teorije dejavnosti. To teorijo sta uporabila pri analizi skupnih dejavnosti tako v učilnici (okvir